

50253902 : สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบ / การจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ / การสร้างเสริมสุขภาวะ

กิตติคม คาวีรัตน์ : การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏ, อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.มาเรียม นิลพันธุ์, รศ. ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่, รศ.ดร.กนิต เขียววิชัย. 494 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา(Research and Development) ด้วยการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research)มี 4 ระยะคือระยะที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ระยะที่ 2 คือ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ และระยะที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มทดลอง จำนวน 114 คน ซึ่งได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คู่มืออาจารย์ แบบทดสอบความรู้ แบบประเมินความรับผิดชอบ แบบประเมินทักษะกระบวนการ แบบประเมินทักษะมนุษยสัมพันธ์ แบบสอบถามเจตคติ แบบสอบถามพฤติกรรม และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ (KAECPAR Model) ประกอบด้วย หลักการ คือ การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ วัตถุประสงค์ คือ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกันทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ขั้นตอนของรูปแบบ 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การให้ความรู้และการสร้างความตระหนัก(Knowledge and Awareness : KA)ขั้นที่ 2 การสร้างเสริมความรู้(Enhancement : E) ขั้นที่ 3 การสร้างผลงาน (Construction : C) ขั้นที่ 4 การนำเสนอผลงาน (Presentation : P) และขั้นที่ 5 การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ(Assessment and Reflection : AR) ในทุกขั้นตอนมีการดำเนินการขั้นตอนย่อย คือ ขั้นเตรียมการ(Preparing :P) ขั้นปฏิบัติ(Doing :D) ขั้นสรุป (Summarizing :S) โดยมีเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย หลักการคอบสนอง ระบบสังคม และระบบสนับสนุน

2. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ พบว่า

- 2.1 ความรู้การสร้างเสริมสุขภาวะหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ
- 2.2 พฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาวะหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ
- 2.3 การใช้ทักษะกระบวนการหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ
- 2.4 การใช้ทักษะมนุษยสัมพันธ์หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ
- 2.5 เจตคติการสร้างเสริมสุขภาวะหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ
- 2.6 ความรับผิดชอบของนักศึกษาลงการใช้รูปแบบนักศึกษามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับดีมาก
- 2.7 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของอาจารย์อยู่ใน

ระดับมากที่สุด

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1.....2.....3.....

50253902: MAJOR: CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEY WORDS: MODEL DEVELOPMENT/ EXPERIENTIAL LEARNING/ HEALTH PROMOTION

KITTIKOM KAVEERAT: THE DEVELOPMENT OF EXPERIENTIAL LEARNING

MODEL FOR HEALTH PROMOTION OF RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS.THESIS ADVISORS:
ASST.PROF.MAREAMNILLAPUN, Ed.D., ASSOC. PROF. WICHAI WONGYAI, Ph.D., AND ASSOC. PROF. KANIT
KHEOVICHAI, Ph.D. 494 pp.

The purpose of this research was to develop an experiential learning model for health promotion of Rajabhat University students. This study, namely research and development (R&D) used mixed methods. The research consisted of four steps: 1) to study and analyze of fundamental data; 2) to design and develop of the experiential learning model; 3) to implement of the experiential learning model; and 4) to evaluate of the experiential learning model. The research design was the one group pretest-posttest in which the experimental group of 114 students was selected by proportional stratified random sampling. Statistics used to analyze the quantitative data were percentage (%), mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.) and the qualitative data that derived from observation and interview were analyzed by content analysis. Instruments used in the study were model manual, the knowledge test, the assessment form of responsibilities, the assessment form of process skills, the assessment form of relation skills, the attitude questionnaire, the behavior questionnaire and the students' opinions questionnaire.

The results of the research were as follows:

1. The experiential learning model for health promotion of Rajabhat University students (KAECPAR Model) was comprised of the principles that encouraged students to learn by doing. This was associated with collaborative learning which led to the creation of new knowledge. The objectives were to collaboratively involve students in experiential learning management for good quality of life. The five stages included 1) Knowledge and Awareness: KA, 2) Enhancement: E, 3) Construction: C, 4) Presentation: P, and 5) Assessment and Reflection: AR. Each stage of the process had sub-stages: Preparing: P, Doing: D, and Summarizing: S. The components of the implementation conditions consisted of principles of reaction, social system and support system.

2. The evaluation of the experiential learning model revealed as follows:

2.1 The knowledge of health promotion after using the model was higher than before using the model.

2.2 The behavior of health promotion after using the model was higher than before using the model.

2.3 The process skills after using the model was higher than before using the model.

2.4 The relation skills after using the model was higher than before using the model.

2.5 The attitudes towards health promotion after using the model was higher than before using the model.

2.6 The responsibility after using the model was at the highest level.

2.7 The average mean of student opinion towards teacher learning experience management was at the highest level.

Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010

Student's signature.....

Thesis Advisors' signature 1.....2.....3.....